

10 kastmisnippi põuaajaks

REPRO

Kuidas kuival ajal kastmisega end mitte ära tappa, vett säästa ning veeurve mõistlik hoida.

Eesti ilm on enamasti niiske ja vihmane, aga just kasvuperiood on aednike kiusteks sageli pigem sademetevaene. Taimedega kaetud maapinnalt aurub päevas keskmiselt 3–5 mm ehk 3–5 liitrit vett m²-lt, kuumal päeval koguni 7–8 mm. Veekao korvamiseks on vaja nädalas ruutmeetrile kümneid liitreid vett.

Veab neil, kes saavad võtta kastmisveet jõest, järvest või kodutiigist. Paljudel on aga ainus võimalus kasutada kraanivett, sageli tuleb selle kulu alusel tasuda ka kanalisatsiooni eest. Seega on väga tähtis, et iga liiter saaks otstarbekalt kasutatud.

1. Parim kastmisaeg on varahommik ja hilisõhtu.

Päikese loojumise ajal on tuul enamasti vaibunud, õhk jahedam, aurumine väiksem ja põhiosa kastmisveest imendub mulda.

Kui aed asub väga tuulisel kohal, võib kasta koguni öösel, mil tuul on vaibunud. Tuulevaiksuses aias võib õhtune ja öine kastmine aga soodustada seenhaiguste levikut, seal on parem kasta varahommikul. Jahukasteõrnu taimi nagu maasikad, roosid, aed-leeklilled ja herned kastkegi vaid varahommikul.

Kõige ebasobivam aeg kastmiseks on kuum keskpäev ja pärastlõunane aeg, kuna suur osa veest aurub siis lihtsalt õhku. Ohtlik on ka tuul, kuna puhub peenikesed veepiisad objektist eemale.

2. Kastke harvem, aga korralikult, nii et vesi jõuab tõesti juurteni.

Et muld korralikult märguks, kulub ruutmeetrile vähemalt 20–30 l vett. Pärast kastmist kontrollige, kui sügavalt on maa märg: kui vaid 3–5 cm, kastke veel.

Igapäevane kerge sirtsutamine on suisa kahjulik – kuna see niisutab vaid

mulla pinda, pole juurtel põhjust tungida sügavamale niiskust otsima. Juured jäävad pinna lähedusse ning kuumaga kuivavad kergesti, taim muutub põua-kartlikuks. Nii raiskate ka vett, kuna mulla pinnalt aurab enamik sellest ära.

3. Kobestatud mullapind takistab niiskuse aurumist.

Põhjus on selles, et kastmine tekitab mullale kooriku, mille peenikeses kapillaarides liigub vesi hõlpsalt üles. Pealmine kobe mullakiht isoleerib aga sügavamalt tõusva niiskuse peaaegu täielikult. Pärast iga kastmist ja vihmasedu kobestage mullapind kergelt üle kohe, kui see on tahenenud.

4. Vesi imendub märjas mullas kõige paremini.

Sellepärast on väga kasulik kasta enne vihma või kohe pärast seda – nii jabur kui see ka ei tundu! Väga kuiva maad tasub pärast väikest sadu kind-

lasti kasta. Et teada saada, kui palju vett maa vihmaga sai, pange aeda üles vihmamõõdik, mille saate osta aiapoest.

Tuhkkuiva pinnast on raske kasta. Laske esialgu sinna valguda väike kogus vett, et maa märguks. Uus kogus andke siis, kui eelmine on imendunud. Pinnas suudab tunniga imeda vee 7–9 mm sügavusele. Üle 10 cm paksuse tuhkkuiva pinnase märgamiseks kulub kogu õhtupoolik.

5. Taim omastab tõhusamalt leiget (u 20°) vett.

Kraanist või puurkaevust tulnud külmal veel laske anumates päeva jagu seista, et see soojeneks ja rikastuks hapnikuga. Anumas soojenenud vett vajavad eelkõige soojalembesed taimed nagu tomat, kurk ja kõrvits, samuti noored õrnad taimed. Vihmutist tulevad peenikesed veetilgad jõuavad mahalangemise jooksul piisavalt soojeneda.